

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ประเทศไทย นับตั้งแต่เปลี่ยนแปลงการปกครองมาเป็นระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข เมื่อ พ.ศ. 2475 รัฐบาลได้นำหลักการจัดระเบียบบริหารราชการแผ่นดินทั้งสามหลักการนี้มาผสมผสานกัน เพื่อให้เกิดประโยชน์แก่ประชาชนและประเทศชาติมากที่สุด กล่าวคือ ได้แบ่งการบริหารราชการแผ่นดินออกเป็นราชการบริหารส่วนกลาง ราชการบริหารส่วนภูมิภาคและราชการบริหารส่วนท้องถิ่นแต่ละส่วนมีความจำเป็นและมีบทบาทในการดำเนินงานตามขอบเขตอำนาจหน้าที่ที่มีอยู่ และได้มีการปรับปรุงการบริหารราชการแผ่นดินให้เหมาะสมกับสภาพสังคมที่เปลี่ยนแปลง โดยยึดหลักการจัดระเบียบบริหารราชการแผ่นดินทั้งสามหลักมาโดยตลอด (สำนักงานคณะกรรมการปฏิรูประบบราชการ. 2540 : 98)

กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการบริหารราชการแผ่นดิน คือ พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. 2534 โดยได้แบ่งโครงสร้างการจัดระเบียบบริหารราชการแผ่นดินออกเป็น 3 ส่วน คือ (อารยา เชขกิมล. 2546 : 11)

1. การจัดระเบียบบริหารราชการส่วนกลางประกอบด้วยรัฐบาลหรือคณะรัฐมนตรีมีอำนาจหน้าที่กำหนดนโยบายในการจัดทำบริการสาธารณะด้านต่างๆ หน่วยงานที่รับผิดชอบในการนำนโยบายของรัฐบาลไปปฏิบัติ คือ กระทรวง ทบวง กรม

2. การจัดระเบียบบริหารราชการส่วนภูมิภาค คือ ราชการส่วนกลาง (กระทรวง ทบวง กรม) ที่แบ่งแยกออกไปดำเนินการในพื้นที่ต่างๆ ตามการแบ่งเขตการปกครองของประเทศ ทั้งนี้เนื่องจากความต้องการของประชาชนในแต่ละพื้นที่ไม่เหมือนกัน ส่วนกลางจึงแต่งตั้งข้าราชการไปปฏิบัติงานในส่วนภูมิภาคเพื่อตอบสนองความต้องการของประชาชนในพื้นที่นั้นๆ ส่วนภูมิภาคนั้นจะมีหน่วยงานที่รับผิดชอบในการนำนโยบายไปปฏิบัติคือ จังหวัด อำเภอ ตำบลและหมู่บ้าน แต่ละจังหวัดจะมีผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นผู้ปกครองข้าราชการในจังหวัด แต่ละอำเภอจะมีนายอำเภอทำหน้าที่เช่นเดียวกัน ผู้ว่าราชการจังหวัดและนายอำเภอคือ ผู้ที่ส่วนกลางแบ่งอำนาจหรือหน้าที่และดำเนินกิจการต่าง ๆ แทน

ส่วนกลาง และสำหรับตำบล หมู่บ้านให้ขึ้นตรงต่อนายอำเภอตามการจัดระเบียบการบริหารงานตามพระราชบัญญัติลักษณะการปกครองท้องถิ่น พ.ศ. 2457

3. การจัดระเบียบบริหารราชการส่วนท้องถิ่น คือ การจัดระเบียบบริหารราชการให้ราษฎรมีอำนาจในการปกครองตนเอง ตัดสินใจเลือกผู้บริหารของตนเองและตัดสินใจเกี่ยวกับกิจกรรมต่าง ๆ ที่เป็นสาธารณะของท้องถิ่นด้วยตนเอง ดังนั้น องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น จึงมาจากการเลือกตั้งจากประชาชนในท้องถิ่นนั้น ๆ ผู้บริหารที่มาจากการเลือกตั้งจะดำเนินงานตามนโยบายที่แถลงไว้ขณะรณรงค์หาเสียง การบริหารราชการส่วนท้องถิ่นจึงถือหลักการกระจายอำนาจ ให้กับประชาชนโดยตรง

การปฏิรูประบบราชการในปี พ.ศ. 2540 รัฐบาลได้ดำเนินการปฏิรูประบบราชการและปรับปรุงโครงสร้างหน่วยงานภาครัฐ เพื่อเปลี่ยนแปลงระบบบริหารภาครัฐแบบเดิมสู่รูปแบบการบริหารจัดการภาครัฐแนวใหม่ โดยเน้นประชาชนเป็นศูนย์กลาง ภาครัฐมีการลดขนาดของระบบราชการ จำกัดการขยายตัวภาคราชการ กำลังคนในภาครัฐ การเพิ่มบทบาทของส่วนราชการในท้องถิ่นในการบริหารจัดการด้านแผนงาน บุคลากร งบประมาณ และลดขั้นตอนในการทำงานที่ไม่จำเป็นเพื่อให้เกิดความคล่องตัวและ ความเป็นอิสระจากส่วนกลาง ซึ่งจากนโยบายดังกล่าว สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน(ก.พ.) ได้ทำการสำรวจแนวคิดของส่วนกลาง เพื่อทบทวนบทบาท ภารกิจและหน้าที่ของแต่ละกระทรวงที่มีอยู่ว่า ภารกิจใดที่สมควรเปลี่ยนแปลง ปรับลดหรือถ่ายโอนภารกิจใดควรกระจายให้แก่ภูมิภาค ท้องถิ่นที่เน้นการทำงานในลักษณะองค์รวม มีความรวดเร็ว คล่องตัว โปร่งใสในการใช้อำนาจและการตัดสินใจ เพื่อสนองความต้องการของสังคมอย่างเป็นระบบ

กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ เป็นกระทรวงที่จัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. 2545 ซึ่งเป็นกระทรวงภาคสังคม ในการทำหน้าที่เกี่ยวกับการพัฒนาสังคม การสร้างความเป็นธรรม และความเสมอภาคในสังคม การส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพและความมั่นคงในชีวิต สถาบันครอบครัวและชุมชน เพื่อบรรลุนโยบายของรัฐบาล ที่ให้ประชาชนทุกกลุ่มเป้าหมาย โดยเฉพาะเด็ก เยาวชน สตรี ผู้ด้อยโอกาส และผู้สูงอายุ มีความมั่นคงในการดำรงชีวิตให้มีการพิทักษ์และคุ้มครองสิทธิตามกรอบรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ.2550 โดยบูรณาการแนวคิด ทิศทาง และการบริหารให้เป็นระบบจากภาคีทุกภาคส่วนและทุกระดับ ส่วนราชการที่สังกัดกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ตามมาตรา 17 คือ สำนักงานรัฐมนตรี สำนักงานปลัดกระทรวง กรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการ สำนักงานกิจการสตรีและ

สถาบันครอบครัว สำนักงานส่งเสริมสวัสดิภาพและพิทักษ์เด็กเยาวชน ผู้ด้อยโอกาส และผู้สูงอายุ สำนักงานส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการแห่งชาติ (พระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. 2545)

สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัด เป็นหน่วยงานในลักษณะด้านวิชาการ โดยมีอำนาจหน้าที่ คือ ศึกษาวิเคราะห์และรายงานสถานการณ์ทางสังคมและเศรษฐกิจ เพื่อการกำหนดนโยบายในระดับจังหวัดรวมทั้งเสนอแนะแนวทางแก้ไขประสานและจัดทำแผนงาน โครงการและกิจกรรมด้านการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ให้เป็นไปตามแผนนโยบายของกระทรวง ส่งเสริมและประสานการดำเนินงาน การจัดกิจกรรมต่างๆ ตามภารกิจและเป้าหมายของหน่วยงานในกระทรวง ส่งเสริม สนับสนุน และประสานการดำเนินงานกับองค์กรเครือข่ายในจังหวัดทั้งภาครัฐและเอกชน ส่งเสริม ประสานงาน และดำเนินการช่วยเหลือผู้ประสบปัญหาทางสังคมรวมทั้งส่งต่อหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้อง ทั้งภาครัฐและเอกชน ที่มีอำนาจหน้าที่ในการจัดสวัสดิการสังคมตามกฎหมาย เป็นศูนย์ข้อมูลด้านการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ในระดับจังหวัด เผยแพร่ ประชาสัมพันธ์ และรณรงค์ให้มีการดำเนินกิจกรรมเกี่ยวกับการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ รวมทั้งความก้าวหน้าทางวิชาการ และผลการปฏิบัติงานของกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ และปฏิบัติงานร่วมกันหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องหรือที่ได้รับมอบหมาย สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัด เป็นกลไกระดับ ภูมิภาคที่สำคัญของกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ที่จะสามารถปฏิบัติภารกิจด้านการพัฒนาสังคม เพื่อเสริมสร้างความมั่นคงของมนุษย์ให้เข้าถึงและครอบคลุมประชาชนทุกพื้นที่ทั่วประเทศและจากการที่สภาพและภารกิจหน้าที่ที่เปลี่ยนแปลงสู่บทบาทหน้าที่ใหม่ยังขาดตัวชี้แนะที่เป็นรูปธรรมในการปฏิบัติงานอย่างชัดเจน และประกอบกับการปฏิรูประบบราชการที่เปลี่ยนแปลงแนวทางการบริหารราชการ เพื่อมุ่งสู่ผลสัมฤทธิ์แทนการบริหารที่เน้นปัจจัยนำเข้าและกระบวนการดังในอดีต สำนักงานปลัดกระทรวง กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ จึงเห็นความสำคัญและความจำเป็นที่ต้องมีการกำหนดมาตรฐานและตัวชี้วัดในการปฏิบัติงานให้กับสำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดเพื่อเป็นแนวทางชี้้นำการปฏิบัติงานได้อย่างชัดเจนและมีมาตรฐานเดียวกัน อันจะยังผลไปสู่เป้าประสงค์มุ่งให้ประชาชนมีความมั่นคงในการดำรงชีวิตมีบริการสวัสดิการสังคมและการคุ้มครองอย่างทั่วถึงเป็นธรรม และเสมอภาค สามารถช่วยเหลือและพัฒนาตนเอง ครอบครัว และชุมชน เป็น

สังคมสันติสุข นำอยู่และยั่งยืนต่อไป (สำนักงานปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์. 2547: 2)

งานสวัสดิการสังคมนั้น เป็นนโยบาย ระเบียบ วิธีปฏิบัติ และระบบการจัดบริการทางสังคมเพื่อตอบสนองความต้องการขั้นพื้นฐานของประชาชน รวมทั้งการป้องกัน แก้ไขปัญหาและนำสู่การพัฒนาสังคม งานสวัสดิการสังคม จึงเป็นการจัดการบริหารทางสังคม เพื่อความเป็นอยู่ที่ดีของ ประชาชน โดยเป็นสิทธิตามรัฐธรรมนูญในความเป็นพลเมือง และเป็นตัวกำหนดความหมายความมั่นคงของมนุษย์ เมื่อเกิดการกระจายอำนาจการปกครองและการถ่ายโอนภารกิจ สู่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อการกระจายอำนาจการบริหาร ให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วม ภารกิจหลักของการปกครองและการบริหาร จึงอยู่ที่การจัดการด้านสวัสดิการสังคมของท้องถิ่น บทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในบริบทของการจัดสวัสดิการสังคม ถือว่าเป็นงานในการพัฒนาคุณภาพชีวิตที่จำเป็น จึงมีความสำคัญเป็นอย่างยิ่ง ไม่เฉพาะด้วยเป็นภารกิจในหน้าที่ตามกฎหมายเท่านั้น แต่เป็นภารกิจหน้าที่ความสัมพันธ์ทางสังคมของผู้อยู่ในบทบาทองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่พึงมีต่อญาติพี่น้อง และคนในชุมชนของตน โดยองค์การบริหารส่วนตำบลซึ่งมีเจ้าหน้าที่พัฒนาชุมชนเป็นผู้ปฏิบัติงานด้านคนพิการต้องคำนึงถึงความต้องการ และสภาพปัญหาของคนพิการในชุมชน โดยพิจารณาจากหลักของการจัดสวัสดิการคนพิการที่ทั้งเป็นสากลและของประเทศไทยที่ องค์การบริหารส่วนตำบลต้องให้ความสำคัญ

ปัญหาคนพิการที่มีแนวโน้มสูงขึ้นการแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้าหรือการสงเคราะห์ช่วยเหลือลดปัญหาในรูปแบบเดิมๆ นั้นไม่เพียงพอ ดังนั้น เมื่อองค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดหนองคาย ได้รับผิดชอบภารกิจ ตามมาตรา 66 และ 67 รวมทั้งได้รับการถ่ายโอนอำนาจหน้าที่แล้ว หากองค์การบริหารส่วนตำบล สามารถปฏิบัติตามกฎหมาย และมีความรู้ความเข้าใจในบทบาทหน้าที่ และงานสวัสดิการสังคม ตลอดจนมีแผนจัดสวัสดิการสังคมแก่คนพิการอย่างเหมาะสมจะก่อให้เกิดผลดีต่อคนพิการในชุมชนที่จะรับบริการสวัสดิการสังคมจากองค์การบริหารส่วนตำบลอย่างครอบคลุมทุกด้าน ดังนั้นการให้บริการด้านคนพิการในชุมชนถือเป็นหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลตามกฎหมาย และเจ้าหน้าที่พัฒนาชุมชนในองค์การบริหารส่วนตำบลเป็นผู้ปฏิบัติงานในด้านคนพิการ (สำนักงานปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์. 2550 : 8)

กลุ่มสวัสดิการสังคมและพิทักษ์คุ้มครองสิทธิ มีหน้าที่พิทักษ์คุ้มครองสิทธิกลุ่มผู้ด้อยโอกาสทางสังคม เช่น คนพิการ ซึ่งคนพิการต้องได้รับสิทธิการจัดสวัสดิการ

ทางสังคมตามพระราชบัญญัติส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ พ.ศ. 2550 จากการสำรวจคนพิการทั้งหมดในจังหวัดหนองคาย ที่จดทะเบียนคนพิการ รวมทั้งสิ้น 4,953 คน (ข้อมูล ณ เดือนพฤศจิกายน 2554 สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดหนองคาย) มีหลายหน่วยงานทั้งภาครัฐและเอกชนที่จัดบริการให้แก่ คนพิการ เพื่อคนพิการสามารถรับสิทธิประโยชน์ที่พึงจะได้รับ ซึ่งการเข้าถึงบริการต่างๆนี้จำเป็นต้องทราบขั้นตอนและวิธีการปฏิบัติเพื่อขอรับสิทธิอย่างถูกต้อง ในส่วนของสำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดหนองคายมีการจัดสวัสดิการสำหรับคนพิการ 4 ด้าน ได้แก่ ด้านการจดทะเบียนคนพิการ ด้านกองทุนส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ ด้านเงินสงเคราะห์คนพิการในครอบครัว และด้านการจัดบริการล่ามภาษามือ

ด้วยเหตุดังกล่าว ผู้วิจัยซึ่งเป็นบุคลากรปฏิบัติงานด้านคนพิการของสำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดหนองคาย จึงมีความสนใจที่จะศึกษาวิจัยความคิดเห็นคนพิการต่อการจัดสวัสดิการสำหรับคนพิการของสำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดหนองคาย ว่าคนพิการมีปัญหาในการรับบริการจากสำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดหนองคาย เพื่อจะได้ใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาและเสริมสร้าง ให้เกิดประโยชน์ต่อคนพิการในจังหวัดหนองคาย ต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับความคิดเห็นคนพิการต่อการให้บริการการจัดสวัสดิการสำหรับคนพิการของสำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดหนองคายตามความคิดเห็นของคนพิการในจังหวัดหนองคาย
2. เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของคนพิการ ที่มีเพศ อายุ และ อำเภอที่อาศัยอยู่แตกต่างกันต่อการให้บริการการจัดสวัสดิการสำหรับคนพิการของสำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดหนองคาย
3. เพื่อศึกษาข้อเสนอแนะต่อการให้บริการการจัดสวัสดิการสำหรับคนพิการของสำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดหนองคาย

สมมติฐานการวิจัย

1. ความคิดเห็นคนพิการต่อการให้บริการการจัดสวัสดิการสำหรับคนพิการของสำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดหนองคาย โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง

2. คนพิการในจังหวัดหนองคายที่มี เพศ อายุ และ อำเภอที่อาศัยอยู่แตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการให้บริการการจัดสวัสดิการสำหรับคนพิการของสำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดหนองคายแตกต่างกัน

ขอบเขตการวิจัย

1. ขอบเขตด้านเนื้อหา

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาการให้บริการการจัดสวัสดิการสำหรับคนพิการของสำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดหนองคาย จำนวน 4 ด้าน ได้แก่

- 1.1 ด้านการจัดทะเบียนคนพิการ
- 1.2 ด้านกองทุนส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ
- 1.3 ด้านเงินสงเคราะห์คนพิการในครอบครัว
- 1.4 ด้านการจัดบริการล่ามภาษามือ

2. ด้านพื้นที่วิจัย ได้แก่ เขตพื้นที่ในจังหวัดหนองคาย

3. ด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

- 3.1 ประชากร ได้แก่ คนพิการในจังหวัดหนองคาย จำนวน 4,953 คน (สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดหนองคาย : พลุคจิกายน 2554)
- 3.2 กลุ่มตัวอย่าง ได้กำหนดจากขนาดประชากร โดยหากกลุ่มตัวอย่างจากการใช้สูตร ทาโร่ ยามาเน่ (Taro Yamane. 1973 : 727) ได้คนพิการจำนวน 370 คน

4. ด้านตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

4.1 ตัวแปรอิสระ (Independent Variables) ได้แก่ ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่

- 4.1.1 เพศ

4.1.2 อายุ

4.1.3 อำเภอที่อาศัยอยู่

4.2 ตัวแปรตาม (Dependent Variable) ได้แก่ การให้บริการการจัดสวัสดิการสำหรับคนพิการของสำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดหนองคาย ได้แก่ 1. ด้านการจดทะเบียนคนพิการ 2. ด้านกองทุนส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ 3. ด้านเงินสงเคราะห์คนพิการในครอบครัว และ 4. ด้านการจัดบริการล่ามภาษามือ

5. **ด้านระยะเวลาที่ใช้ในการวิจัย** เดือนตุลาคม 2554 – เมษายน 2555

นิยามศัพท์เฉพาะ

ความคิดเห็น หมายถึง ความรู้สึกนึกคิด การตัดสินใจ และการแสดงออกในด้านการความเชื่อต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง หรือเหตุการณ์ใดเหตุการณ์หนึ่ง ที่นำไปสู่การคาดคะเนหรือการแปรผลเกี่ยวกับพฤติกรรมหรือเหตุการณ์ต่างๆ อาจมีแนวโน้มที่จะมีความคิดเห็นทั้งทางบวกและทางลบ

สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัด หมายถึง สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดหนองคาย สังกัด กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์

การให้บริการ หมายถึง การให้ความช่วยเหลือหรือการดำเนินการเพื่อให้เกิดประโยชน์ต่อผู้อื่น ให้สอดคล้องตรงตามความต้องการของผู้มารับบริการ

การจัดสวัสดิการ หมายถึง การดำเนินการตามกระบวนการให้บริการการจัดสวัสดิการสำหรับคนพิการของสำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดหนองคาย จำนวน 4 ด้าน ได้แก่

1. **ด้านการจดทะเบียนคนพิการ** หมายถึง การจดทะเบียนคนพิการที่มีหลักฐานเอกสารรับรองความพิการจากโรงพยาบาล (ตัวจริง) สำเนาบัตรประจำตัวประชาชน สำเนาทะเบียนบ้าน เอกสารผู้ดูแล/ผู้ปกครองของคนพิการ และรูปถ่าย

2. **ด้านกองทุนส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ** หมายถึง เงินกู้ยืมเพื่อสนับสนุนให้คนพิการที่มีศักยภาพสามารถประกอบอาชีพได้ด้วยตนเอง ต้องเป็นคน

พิการที่จดทะเบียนคนพิการ ให้ผู้ยื่นภายในวงเงิน 40,000 บาท โดยไม่มีดอกเบี้ยและต้องผ่อนชำระภายในระยะเวลา 5 ปี

3. ด้านเงินสงเคราะห์คนพิการในครอบครัว หมายถึง เงินช่วยเหลือครอบครัวที่มีคนพิการอยู่ในความอุปการะหรือเป็นคนพิการที่ประสบปัญหาด้านเศรษฐกิจ รายได้น้อยไม่เพียงพอแก่การครองชีพ ปัญหาการซ่อมแซมที่อยู่อาศัย ปัญหาความยากจน ประสบปัญหาภัยธรรมชาติ ไม่มีเงินทุนประกอบอาชีพ เป็นต้น

4. ด้านการจัดบริการล่ามภาษามือ หมายถึง การจัดบริการล่ามภาษามือสำหรับคนพิการ

คนพิการ หมายถึง บุคคลที่ได้รับการจดทะเบียนคนพิการตามพระราชบัญญัติส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ พ.ศ. 2550 และต้องมีสมุดประจำตัวคนพิการ

ล่ามภาษามือ หมายถึง ผู้ซึ่งจัดแจ้งเป็นล่ามภาษามือเพื่อปฏิบัติหน้าที่เป็นล่ามภาษามือ ตามระเบียบว่าด้วยการจัดแจ้งล่ามภาษามือ

ผู้ดูแลคนพิการ หมายถึง บิดา มารดา บุตร สามี ภรรยา ญาติพี่น้องหรือบุคคลอื่นใดที่รับดูแลหรืออุปการะคนพิการ

ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย

ข้อเสนอแนะที่ได้จากการวิจัยสามารถใช้เป็นข้อมูลในการวางแผนปรับปรุงพัฒนาการจัดสวัสดิการสำหรับคนพิการของสำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดหนองคาย ให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น